
"W sprawie "ulotnego powiedzenia" Mickiewicza" , Stanisław Dąbrowski, "Pamiętnik Literacki" R.LXI (1970) : [recenzja].

Biuletyn Polonistyczny 13/38, 133

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ SUDOLSKI Zbigniew: Norwid i Chopin w dzienniku Koźmiana. "Miesięcznik Literacki" R. V: 1970 nr 4 s. 58-60.

Omówienie zacytowanych fragmentów notatek z dziennika Stanisława Egberta Koźmiana dotyczących jego kontaktów z Norwidem w Rzymie /luty - czerwiec 1847 r./ oraz z Chopinem w Londynie /kwiecień - maj 1848 r./.

BP/38

M.J.

/II/ DĄBROWSKI Stanisław: W sprawie "ulotnego powiedzenia" Mickiewicza. "Pamiętnik Literacki" R. LXI: 1970 z.1 s.115-138.

Cz.1. Kontynuując badania poprzedników, autor zreferował opinie o wpływach Delille'a w Polsce i na przykładach wskazał związki młodego Mickiewicza z pseudoklasycyzmem polskim, zwłaszcza z A.Felińskim.

Cz.2. Propozycja nowej interpretacji przypisywanego Mickiewiczowi określenia poezji Słowackiego jako "kościół bez Boga", oparta na hipotezie, że współcześni zapamiętali tylko część szerszej wypowiedzi. Jeżeli wers z "Ziemianina" A.Felińskiego: "Kościół to pusty, który swego wzywa boga", został przez Mickiewicza wtedy nie sparafrazowany, lecz zacytowany, to analiza znaczeniowa cytatu ujawnia pozytywny i dynamiczny sens sądu: sam Słowacki świadom jest tragicznej pustki i pragnąc jej uzupełnienia, "wzywa Boga".

BP/38